

Згадаємо всіх поіменно

#7-8 от 15.03.2010

До 65-річчя Перемоги

Бондарєв Олександр Васильович народився у 1914 році. У червні 1937 року закінчив Московський автодорожній робітничий факультет і у вересні того ж року вступив до Харківського хіміко-технологічного інституту. Студент четвертого курсу інституту О. В. Бондарєв з перших днів Великої Вітчизняної війни, з 30 липня 1941 року, вступив до лав Радянської Армії. Він мужньо і хоробро бився за свободу і незалежність Радянської Батьківщини. Командир взводу 69 стрілецької дивізії старший лейтенант О. В. Бондарєв героїчно загинув у бою з німецько-фашистськими загарбниками 24 червня 1944 року під час визволення білоруської землі. Він похований в селі Гамза Домановицького району Поліської області.

Борисоглебський Борис Сергійович народився в м. Харкові у 1921 році. У 1938 році вступив до Харківського електротехнічного інституту. 20 листопада 1939 року студент другого курсу Б. С. Борисоглебський був призваний до лав Червоної Армії. З перших днів Великої Вітчизняної війни він мужньо й хоробро бився з німецько-фашистськими загарбниками і в одному з боїв на Київщині загинув смертю героя. Командир частини, в якій служив сержант Б. С. Борисоглебський, повідомив його батькові, професорові нашого інституту, наступне: «Громадянину Борисоглебському Сергію Васильовичу. Повідомляю Вам, що 6 лютого 1944 року при виконанні бойового завдання загинув смертю героя Ваш син сержант Борисоглебський Борис Сергійович в селі В'язовок Городищинського району Київської області. Був похований в с. Серечівка Шполянського району Київської області. Ваш син був хоробрим і сміливим командиром, за умілі бойові дії, за мужність і героїство він був представлений до вищої урядової нагороди. Наші бійці на могилі героя присяглися стерти з лиця землі фашистську чуму за його смерть. Польова пошта 03147. Федорченко».

Бородавкін Валентин Леонтійович народився в 1911 році в м. Севастополь. Після смерті батька (він був залізничником) сім'я переїхала до м. Балаклея Харківської області. Після закінчення школи в 1928 році В. Л. Бородавкін їде на Донбас у пошуках роботи і влаштовується на шахту в м. Сталіно (нині м. Донецьк). У 1933 році переїздить до м. Харкова і поступає на ХЕМЗ електриком. З 1934 року навчається на робітничому факультеті при Харківському електротехнічному інституті. У 1936 р. він вступив на 1-й курс Харківського електротехнічного інституту, де всі 5 років був ударником навчання. У 1941 р. він призивається до лав Червоної Армії. 10 лютого 1943 року, під час звільнення рідного міста Балаклеї, В. Л. Бородавкін героїчно загинув. Похований він у братській могилі біля Вічного вогню в парку 30-річчя ВЛКСМ.

Брусєнцов Серафим Іванович народився в 1912 році в м. Короча Курської області. До вступу в інститут 6 років працював електротехніком, одночасно навчався в середній школі для дорослих в м. Белгород. 30 серпня 1940 року він був зарахований на перший курс Харківського електротехнічного інституту. А вже через рік студент С. І. Брусєнцов призивається до Радянської Армії та в її лавах відважно б'ється з німецько-фашистськими поневолювачами на фронтах Великої Вітчизняної війни. В квітні 1943 року в одному з боїв він пропав без вісті.

Бугай Максим Григорович народився в 1917 році в ст. Кореньківська Краснодарського краю. З відзнакою закінчив Кореньківську середню школу і 1 вересня 1937 року був зарахований

до Харківського електротехнічного інституту без вступних іспитів. 31 липня 1941 року студент п'ятого курсу М. Г. Бугай був призваний до Радянської Армії і в її лавах хоробро і мужньо бився з німецько-фашистськими загарбниками. У червні 1943 року в одному з боїв він пропав без вісті.

Буряк Петро Іванович народився в 1919 році в с. Несветівичіво Ворошиловградської (нині Луганської) області. Закінчив середню школу № 1 в с. Кабаняче. До Харківського електротехнічного інституту він вступив у 1938 році. Студент третього курсу інституту П. І. Буряк 7 серпня призивається до Радянської Армії і в її лавах мужньо і хоробро б'ється з німецько-фашистськими загарбниками на фронтах Великої Вітчизняної війни.

Командир взводу 1 гвардійського механізованого корпусу лейтенант П. І. Буряк у бою за Радянську Батьківщину героїчно загинув 22 грудня 1942 року.

Буценко Пилип Федорович народився в 1898 році в с. Таранівка Харківської області. До призову до Радянської Армії 30 липня 1941 року П. Ф. Буценко працював начальником відділу капітального будівництва у Харківському механіко-машинобудівному інституті. Він був добрим фахівцем-будівельником, багато корисного зробив для інституту.

Пилип Федорович був активним учасником громадянської війни. З перших її днів П. Ф. Буценко в своєму рідному селі Таранівці Харківської області був секретарем виконавського комітету. У травні 1919 року він добровольцем пішов у Червону Армію і воював з Денікіним та Антантою. Служба в Червоній Армії тривала до 1922 року. Потім було навчання і колишній червоноармієць стає будівельником.

Коли почалася Велика Вітчизняна війна, Пилип Федорович був призначений начальником штабу 496 окремого саперного батальйону. У вересні 1941 року воєнтехнік 1 рангу П. Ф. Буценко пропав без вісті.

За матеріалами музею історії НТУ «ХПІ»